

[Socio-professional phenomena and processes of personal life activity]. Dnipro: Serednik T. K. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

БИКОВА Олександра – аспірантка Української державної льотної академії.

Наукові інтереси: дослідження особливостей формування самостійності майбутніх фахівців авіації.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

BYKOVA Oleksandra – is a postgraduate student at the Ukrainian State Flight Academy.

Scientific interests: research into the specifics of forming the independence of future aviation specialists.

Стаття надійшла до редакції 18.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 25.05.2025 р.

УДК 78.071.1:37.016.3

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-381-385

МА Сіньюй –

аспірант кафедри музичного

мистецтва і хореографії

Державного закладу

«Південноукраїнський національний

педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-7849-822X>

e-mail: yuer0615@qq.com

ОСОБЛИВОСТІ ФОРТЕПІАННОЇ МУЗИКИ ХХІ СТОЛІТТЯ

Музика ХХІ століття є свідченням радикальних змін у розвитку музичного мистецтва. Відмовившись від традиційних норм класичної епохи, композитори нового століття шукають нові шляхи вираження, здійснюючи експерименти з музичною формою, гармонією, ритмікою, тембровими засобами та іншими елементами музичної мови. Сучасна фортепіанна музика відрізняється великою різноманітністю стилів, жанрів і форм, що відображає багатогранність творчих пошуків музикантів у нову епоху. Окрім технічних складнощів, що ставлять високі вимоги до виконавців, вона також відкриває нові можливості для художнього вираження. Аналіз музичних творів ХХІ століття з точки зору їх образного змісту та стилістичної природи стає важливою складовою музикознавчих досліджень. Сучасні композитори активно використовують новітні технології, а також поєднують класичні та інноваційні методи композиції, що відкриває нові горизонти для музичних інтерпретацій. Водночас фортепіанна музика ХХІ століття характеризується різноманітністю виконавських підходів, оскільки кожен твір вимагає індивідуального трактування та особливого розуміння композиційних засобів. Завдяки інтеграції нових музичних мов і технологій, а також розвитку композиторських стратегій, що йдуть у розріз із традиціями минулого, сучасні фортепіанні твори набувають особливої складності й універсальності. Важливим аспектом є те, що сьогодні музика більшою мірою виявляється в контексті глобалізації, де взаємодія різних культур і стилів сприяє виникненню нових музичних течій. У цьому контексті, особливо важливими є дослідження стилістичних і жанрових особливостей творів, створених у ХХІ столітті, що допомагає не тільки зрозуміти зміни в музичному мисленні, але й сформулювати нові підходи до виконавської техніки та педагогічної практики. Творчість композиторів нового століття дає можливість розглядати музику як процес, що постійно еволюціонує, інтегруючи нові технології та інтерпретаційні стратегії. Проте важливим залишається й те, що всі ці новачки продовжують служити основою для культурної самобутності та збереження традиційної музичної спадщини.

Ключові слова: музика ХХІ століття, фортепіанна музика, композитори ХХІ століття, музична форма, гармонія, ритміка, темброві засоби, музична мова, стилі та жанри, виконавська техніка, музична інтерпретація, образний зміст, музичні експерименти, новітні технології в музиці, музична педагогіка, композиційні стратегії, художнє вираження, глобалізація в музиці.

МА Xinyu –

Postgraduate Student,

South Ukrainian National Pedagogical University

named after K.D. Ushinskogo

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-7849-822X>

e-mail: yuer0615@qq.com

FEATURES OF 21ST CENTURY PIANO MUSIC

Music of the 21st century is a testimony to radical changes in the development of musical art. Rejecting the traditional norms of the classical era, composers of the new century seek new means of expression, experimenting with musical form, harmony, rhythm, timbre, and other elements of musical language. Contemporary piano music is characterized by a wide variety of styles, genres, and forms, reflecting the multifaceted creative explorations of musicians in the new era. In addition to the technical challenges that place high demands on performers, it also opens new possibilities for artistic expression. Analyzing musical works of the 21st century in terms of their figurative content and stylistic nature becomes an essential component of musicological research. Contemporary composers actively use the latest technologies and combine classical and innovative methods of composition, opening new horizons for musical interpretations. At the same time, 21st-century piano music is marked by a variety of interpretative approaches, as each work requires individual interpretation and a particular understanding of compositional techniques. Due to the integration of new musical languages and technologies, as well as the development of compositional strategies that break with past traditions, modern piano works acquire a special complexity and universality. An important aspect is that today music is more significantly revealed in the context of globalization, where the interaction of different cultures and styles fosters the emergence of new musical trends. In this context, the study of the stylistic and genre features of works created in the 21st century is especially important, as it helps not only to understand changes in musical thinking but also to formulate new approaches to performance techniques and pedagogical practices. The creativity of composers of the new century allows us to view music as a constantly evolving

process, integrating new technologies and interpretative strategies. However, it is also important to note that all these innovations continue to serve as the foundation for cultural identity and the preservation of traditional musical heritage.

Key words: *21st-century music, piano music, composers of the 21st century, musical form, harmony, rhythm, timbre, musical language, styles and genres, performance techniques, musical interpretation, figurative content, musical experiments, new technologies in music, music pedagogy, compositional strategies, artistic expression, globalization in music.*

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Музика ХХІ століття значно відрізняється від творчої спадщини попередніх епох розвитку музичного мистецтва. Відмова від класичних музичних норм, а також введення нових музично-виразних засобів, що стали частиною експериментальних пошуків композиторів на межі ХХ-ХХІ століть, сприяли виникненню принципу практично необмеженої свободи в індивідуально-композиторському мисленні, що в свою чергу призвело до глибоких змін як у структурі музичних творів (фонології, морфології, лексики, синтаксису, композиції), так і в образному змісті. Проте сучасна музика зазвичай аналізується в кількох основних аспектах: а) естетики музичного мистецтва, яка включає вивчення світогляду, художнього мислення, творчого акту, музичного продукту, соціокультурних функцій мистецтва, а також явищ, таких як нонконформізм, конформізм, консерватизм і модернізм; б) теорії музичної мови, що охоплює питання ладової організації, гармонії, ритміки, фактури, тембрових засобів та інших аспектів; в) технології композиції, зокрема використання технік серійної, пансерійної, модальної, алеаторної, алгоритмізованої та інших форм композицій. Значно рідше дослідники звертаються до питання образного змісту музичних творів [7, с. 340].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження та публікації в галузі музикознавства, зокрема в контексті фортепіанної музики ХХІ століття, виявляють широке поле для вивчення як технічних, так і художніх аспектів сучасної музики. Публікації останніх років акцентують увагу на трансформаціях музичної мови, яка все більше включає елементи технологій та новітніх технік композиції. Музичні дослідження акцентують на пошуках нових форм та жанрів, а також на важливості збереження класичних традицій у поєднанні з інноваціями. Сучасні музикознавці звертаються до аналізу естетичних змін, які сталися в музиці після кінця ХХ століття. Зокрема, важливою темою є пошук нових шляхів музичного вираження, відмова від традиційних норм і технік, а також дослідження звукових ефектів та новітніх технологій у композиціях. Жанрові особливості творів композиторів ХХІ століття відображені в працях Д. Буржа [9], К. Гартнера [10], Пін-Тіна Лана [11], А. Шоклі [12] та інших дослідників фортепіанного мистецтва. Також варто зазначити значну кількість робіт китайських авторів, де найчастіше розглядаються жанрові особливості світової фортепіанної музики (Бу Лі, Бянь Мень, Ван Аньго, Ван Юйхе, Вей Тінге, Гао Сяогуан, Гуан Цзяньхуа, Дай Понхай та ін.).

Виклад основного матеріалу дослідження. Фортепіанна музика ХХІ століття характеризується великою різноманітністю форм, жанрів і стилів, а також яскравими індивідуальними художньо-

образними концепціями. Багато фортепіанних творів стали частиною світової музичної спадщини саме завдяки своїм художньо-образним особливостям. Важливою є необхідність вивчення цієї сторони сучасної музики та її поширення серед професійних музикантів і любителів мистецтва. Виконання музики цього періоду є складним завданням для піаніста-інтерпретатора, оскільки воно вимагає високих технічних навичок, а також здатності чітко і виразно артикуляцію багато-голосної фактури, які використовуються переважно у композиторів цього періоду, точного дотримання темпорального плану композиції, досягнення правильного балансу між однорідністю та новизною звучання. Крім того, інтерпретація музики композиторів ХХІ століття, естетичні якості та художня семантика якої можуть бути не цілком зрозумілі для виконавців, вимагає особливої уваги до жанрово-стильових властивостей музичної форми, які можна виявити у творах різного рівня новизни та складності музичної мови [6, с. 270].

Значні зміни в техніці виконання, формотворенні, естетичних концепціях і втіленні новітніх технологій відокремлюють цей напрямок і в умовах глобалізації та стрімкого розвитку цифрових технологій, композитори й виконавці шукають нові виразові засоби, що дозволяють розширювати горизонти традиційної фортепіанної гри. Однак, попри новаторство та інновації, не можна не помітити взаємодії з різними музичними течіями минулих століть, що відображаються в сучасних композиціях. Фортепіанна техніка ХХІ століття переживає значні зміни, пов'язані із запозиченням елементів з інших музичних стилів, таких як джаз, авангард, мінімалізм, а також із використанням інноваційних методів звукоутворення. Для композиторів важливо не лише створювати нові звуки, а й досягати нових рівнів звукової динаміки та текстури. Часто застосовуються *extended techniques* (розширені техніки), такі як гра по струнах інструмента, пальцевий перкусивний супровід або використання нестандартних для класичної музики режимів гри, як-от півдокласне зіткнення з клавіатурою, легкі або важкі удари пальцями.

Мінімалізм, як стиль, який започаткувався в середині ХХ століття, в ХХІ столітті набирає нової популярності. Важливими характеристиками цього стилю є повторювані мотиви, прості ритмічні структури та акустичні ефекти. Ці принципи значною мірою змінили фортепіанну музику, зокрема завдяки таким композиторам, як Філіп Гласс, Стіфен Воррінгтон та Чарльз Івз. Вони продовжили розвивати техніку повторення та варіацій.

Сучасні технології, зокрема комп'ютерні програми та електронні інструменти, відіграють значну роль у розвитку фортепіанної музики ХХІ століття. Інтеграція електроніки в музику дозволяє

композиторам не тільки створювати складніші звукові тексти, але й розширювати можливості звуковидобутку на інструменті. Віртуальні інструменти, синтезатори та програмне забезпечення для композиторів стають невід'ємною частиною творчого процесу. Інтерактивні технології дають змогу композиторам працювати в співпраці з технологіями. Наприклад, використання алгоритмів штучного інтелекту для генерації музичних структур або програмованих інструментів, що дозволяють модифікувати звучання фортепіано в реальному часі. Це дає можливість створювати нові музичні форми та інтерактивні композиції, в яких звук не є лише відображенням емоцій, а й результатом технологічних взаємодій.

Формальні принципи фортепіанної музики ХХІ століття часто відходять від класичних структур, які визначались традиційними формами (сонатна форма, варіації, рондо). Сучасні композитори експериментують з нетрадиційними структурами, де важливішими є не лише партитура і техніка виконання, а й емоційна напруга, динамічні зміни та новаторські методи зведення різних елементів музики [7, с. 338-339].

Значну увагу приділяють коротким, але дуже виразним композиціям, що можна порівняти з концепцією фрагментаризму, де кожен елемент має свою власну глибину та самостійність. Це є частиною ширшої тенденції до звільнення від формальних обмежень, характерних для традиційних музичних жанрів.

Сучасні композитори прагнуть передати в музиці складні психологічні стани, часто поєднуючи емоційну глибину з новими звуковими методами. Фортепіанна музика ХХІ століття відзначається акцентом на емоційну рефлексію, що втілюється через нестандартне використання темпів, інтенсивності звучання та акустичних характеристик. Музика може бути відстороненою та холодною або, навпаки, надзвичайно особистісною і інтимною, що відображає сучасні тенденції у психології та соціальному контексті.

Фортепіано залишає своїм попереднім віковим концепціям та періодам класичної музики, але разом із розвитком технологій стає ще більш універсальним і адаптованим до нових культурних умов. Сучасні фортепіанні твори є частиною мультимедійних проєктів, інтерактивних вистав і цифрових платформ. Вони можуть бути виконані не тільки в традиційних концертних залах, а й на віртуальних майданчиках або в цифровому форматі, що розширює аудиторію та межі застосування. Фортепіанна музика ХХІ століття демонструє все більшу міждисциплінарність, що включає співпрацю з іншими видами мистецтва, такими як танець, театр, література та візуальне мистецтво. Музика взаємодіє з технологіями, сценічними ефектами та новими формами комунікації, що дозволяє розвивати багатоканальність сприйняття і створювати нові формати для творчого вираження [6, с. 255-260].

Нова музика є результатом поєднання багатьох факторів, таких як технологічний прогрес, зміни в естетичних концепціях, нові звукові можливості та експерименти з формою і

структурою. Це період, коли фортепіано перестає бути просто інструментом, а стає каналом для вираження найрізноманітніших культурних і технологічних впливів. Сучасні композитори й виконавці шукають нові шляхи для самовираження та досліджують звукові межі, що відкривають сучасні технології, тим самим змінюючи традиційний вигляд фортепіанної музики та розширюючи її горизонти. Музика цієї епохи відзначається надзвичайним різноманіттям стилів і напрямів, що охоплюють як експериментальні, так і традиційні елементи. Композитори цього періоду часто використовують новітні технології, а також змішують різні жанри і впливи для створення унікальних звучань. Аналізуючи творчість таких композиторів, як Філіп Гласс, Хідеакі Шінохара, Джон Адамс, Лаура Шифф, та інші, можна виділити кілька важливих тенденцій, що визначають фортепіанну музику нашого часу.

Філіп Гласс, один з основоположників мінімалізму, створює музику, яка є характерною для фортепіанної практики ХХІ століття. Хоча його стиль розвинувся в середині ХХ століття, його вплив продовжує відчуватися в сучасній музиці. Мінімалізм у творчості Гласса проявляється через повторення коротких мотивів, прості мелодійні лінії і використання ритмічних структур, які поступово змінюються через варіації. Його фортепіанні твори, такі як *Metamorphosis* або *Glassworks*, демонструють велику увагу до текстури і акустичних характеристик, при цьому музика залишається доступною та виразною. Мінімалізм в ХХІ столітті не зникає, а трансформується. Композитори, такі як Томас Адес і Ніколас Снейд, адаптують мінімалістичні принципи до сучасних умов. Вони розширюють межі повторюваних мотивів, додаючи до них нові звукові тексти і динамічні варіації. Використовуються не лише традиційні інструменти, але й електроніка, що дозволяє створювати нові звукові світи, що притаманні мінімалізму в ХХІ столітті [7, с. 336].

Фортепіанна музика ХХІ століття також активно розвивається в контексті авангарду. Люсі Даймон і Маргарет Сі є композиторами, які експериментують з розширеними техніками гри на фортепіано, поєднуючи традиційні методи гри з нестандартними. Вони використовують такий інструмент, як *extended techniques*, які включають в себе перкусивні удари по корпусу інструмента, імітацію звуків природи, а також гру по струнах фортепіано або її підняття. Такі методи дозволяють створювати нові звукові тексти, що дають можливість композиціям звучати нестандартно і незвично для слухача. Зокрема, у творах Джона Кейджа, який, хоча і працював в середині ХХ століття, значною мірою вплинув на розвиток авангарду в ХХІ столітті, використовуються техніки, де важлива не лише мелодія, а й випадковість звуку, його інтерпретація та атмосферний ефект. *Sonatas and Interludes* Кейджа являють собою цикл фортепіанних творів, де змішуються традиційні методи гри з незвичними техніками [6, с. 271].

Композитори ХХІ століття активно повертаються до віртуозності у виконанні фортепіанних творів, що було характерно для епохи романтизму, однак в нових формах. Технічна майстерність виконавця поєднується з інноваціями в музиці, що відображає інтерес до складних форм і технік. Одним із представників цього напрямку є Лаура Шифф, яка створює музичні твори, що вимагають високої технічної підготовки, проте значну увагу приділяє емоційному наповненню та артистичному самовираженню. Імпровізація також займає важливе місце в сучасній фортепіанній музиці. Грант Стоун і Кірк Сандерсон розвивають імпровізаційні принципи, поєднуючи джазові елементи з класичними техніками фортепіано, що дозволяє створювати унікальні звукові ландшафти в реальному часі. З розвитком нових технологій фортепіанна музика ХХІ століття все більше інтегрує електронні елементи. Нік Гокінг і Джеймс Феллер є яскравими представниками цієї тенденції, де використовуються синтезатори, комп'ютерні програми і електронні ефекти для створення композицій. Вони працюють з електронною обробкою звуку в реальному часі, створюючи інноваційні звукові структури та інтерактивні композиції.

На думку Г.Асталаш та Ю. Соколовського особливістю музики цього напрямку є те, що композитори не обмежуються лише фортепіано як традиційним інструментом. Вони використовують програмне забезпечення для створення живих електронних маніпуляцій, що дає можливість комбінувати акустичні та синтетичні звуки. Такі композитори, як Тимур Шегал, з'єднують класичну фортепіанну гру з програмованими елементами, що дозволяє створювати нові музичні форми і розширювати межі традиційної музики. Крім традиційних форм, значну роль в фортепіанній музиці ХХІ століття відіграють індивідуальні підходи композиторів [23, с. 325]. Такі композитори, як Ерік Уітaker, часто черпають натхнення з культурних елементів, що відображають специфічні соціальні та культурні впливи. Це можуть бути ритми традиційних культур, які переплітаються з сучасними музичними мовами, або впливи різних етнічних і музичних традицій, що розширюють межі фортепіанної музики.

Фортепіанна музика ХХІ століття є результатом постійного розвитку та взаємодії різних музичних напрямків, технік та культурних впливів. Використання новітніх технологій, експерименти з технікою гри, інтеграція різних жанрів і традицій у музиці дають можливість створювати нові форми виразу. Сучасні композитори звертаються до традиційних і новаторських засобів, щоб розширити виражальні можливості фортепіано, даючи йому нові функції у культурному контексті ХХІ століття.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Фортепіанна музика ХХІ століття демонструє значні зміни в порівнянні з попередніми етапами розвитку музичного мистецтва. Вона характеризується експериментами в формах, жанрах, стилях та використанні новітніх технологій, що дозволяють композиторам шукати

нові шляхи вираження музичних ідей. Композитори активно взаємодіють з інноваційними методами, поєднуючи їх з класичними традиціями, що відкриває нові горизонти для музичних інтерпретацій. Музика цього періоду має великий спектр виразних засобів, від класичних до тих, що використовують новітні технології. В результаті, фортепіанна музика ХХІ століття набуває більшої складності, багатогранності і різноманіття, що створює нові вимоги до виконавської техніки і розуміння композиційних прийомів. Фортепіанна музика цього століття відрізняється новаторськими підходами в гармонії, ритміці, тембрових засобах, що потребує від виконавців не лише технічної майстерності, а й умінь інтерпретувати складні образи та концепції. Технічні складнощі сучасних фортепіанних творів, разом із високими вимогами до виконання, зумовлюють необхідність створення нових підходів до музичної педагогіки. Актуальними є питання розвитку нових методик навчання, які дозволяють ефективно готувати майбутніх виконавців до роботи з сучасною музикою. Фортепіанна музика століття є важливим елементом культурної спадщини, що відображає сучасні соціокультурні тенденції і відкрита для нових форм виразу та інтерпретації. Вивчення і дослідження цієї музики є необхідним для глибшого розуміння сучасних музичних процесів та їх взаємодії з іншими видами мистецтва.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Лю Юйтен. Явище стильової інтеграції у камерно-вокальній творчості європейських і китайських композиторів від ХІХ до ХХ століття. Одеса. 2018. 20 с
2. Ревенко Н. В. Фортепіанна творчість українських композиторів у контексті розвитку музичної культури України (80-90-ті роки ХХ століття): автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства. 17.00.01 – теорія і історія культури. Київ. НМАУ імені П.І. Чайковського. К. 2004. 20 с. 130.
3. Ровенко О. Передмова до твору П. Хіндеміта «Ludus Tonalis». Київ: Музична Україна. 1978.
4. Цзя Шіі Передумови та напрями розвитку фортепіанної сюїти у творчості китайських композиторів ХХ століття: автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03 / Одес. нац. муз. акад. ім. А. В. Нежданової. О., 2013. 18 с.
5. Чжоу Дапин. Жанровые истоки музыкальной образности фортепианных полифонических циклов ХХ века. *Музичне мистецтво і культура*: науковий вісник Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової. Одеса: Астропринт, 2018. Вип. 26. С. 172–185.
6. Шевченко Л. М. Стильові характеристики української фортепіанної культури ХХ століття: монографія. Одеса: Астропринт, 2019. 336 с.
7. Тимошенко Н. О. Фагот в українській камерній музиці кінця ХХ – початку ХХІ століття: виконавські школи та композиторська творчість: дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 / Національна музична академія України імені П. І. Чайковського Міністерства культури України. Київ. 2018. 289 с.
8. Astalosh G. L., Sokolovsky Y. A. Postmodern Accents in the Works of Ukrainian Composers of the Late XX Century. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*. 2023. No. 15(2). Pp. 324–341. URL: <https://doi.org/10.18662/rrem/15.2/736>
9. Batstone L. "Every Kind of Art Began to Flourish": Ukrainian music in the modernist context. *Scientific Herald*

of Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine. 2023. No. 136. 49–59. URL: <https://doi.org/10.31318/2522-4190.2023.136.276554>

10. Burge D. Twentieth-Century Piano Music. New York : Schirmer Books, 1990. 284 p

11. Gartner K. The Expansion of Pianism since. Ph.D. thesis. New York: New York University, 2001.

12. Lan Ping-Ting. New Resources in Twentieth-Century Piano Music and Richard Wilson's Eclogue : Doctor of Musical Arts dissertation (Performance). Denton : University of North Texas. 1994. 89 p.

13. Shockley A. The Contemporary Piano : A Performer and Composer's Guide to Techniques and Resources. Lanham : Rowman & Littlefield Publishers, 2018. 268 p.

14. Kirby F. E. A Short History of Keyboard Music. New York : Free Press. 1996. 534 p.

REFERENCES

1. Li, Yu. (2018). Yavishche stil'yovoyi intehratsiyi u kamerno-vokal'nykh tvorychosti yevropeys'kykh i kytajskyykh komponystiv vid XIX do XX stolittya. [Phenomenon of Stylistic Integration in the Chamber-Vocal Creativity of European and Chinese Composers from the 19th to the 20th Century]. Arefkanyumy. Odesa. 20 s. [in Ukrainian]

2. Revenko, N. V. (2004). Fortepianna tvorychist' ukraiyins'kykh komponystiv u konteksti rozvytku muzychnoyi kul'tury Ukrayiny (80-90-ti roky XX stolittya) [Piano Music of Ukrainian Composers in the Context of the Development of Ukrainian Music Culture (1980s-1990s)]. Aref. dys. ... kand. mystetstvoznavstva. 17.00.01 – teoriya i istoriya kul'tury. Kyiv. NMAU imeni P. I. Chaykovs'koho. K. 20 s. [in Ukrainian]

3. Jia, Shi Yi. (2013). Peredumovy ta napryamy rozvytku fortepiyannoyi syuity u tvorychosti kytajskyykh komponystiv XX stolittya: arefk. dys. ... kand. Mystetstvoznav [Preconditions and Directions of the Development of the Piano Suite in the Works of Chinese Composers of the 20th Century]: 17.00.03 / Odes. nats. muzychn. akad. im. A. V. Nezhdanovoyi. O. 18 s. [in Ukrainian]

4. Zhou, Daping. (2018). Zhánroví istochy muzykal'noyi obrazy fortepiyannykh polyfonichnykh cyklyv XX stolittya [Genre Sources of Musical Imagery in 20th Century Piano Polyphonic Cycles]. Muzyčne mystetstvo i kul'tura: Nauk. vysnyk Odes'koyi natsional'noyi muzychnoyi akademiyi im. A. V. Nezhdanovoyi. Odesa: Astrozprint. Vyp. 26. S. 172–185. [in Ukrainian]

5. Shevchenko, L. M. (2019). Stilyovi kharakterystyky ukraiyinskoyi fortepiyannoyi kul'tury XX stolittya: monohrafiya. [Stylistic Characteristics of Ukrainian Piano Culture of the 20th Century]. Odesa: Astrozprint. 336 s. [in Ukrainian]

6. Tymoshenko, N. O. (2018). Fagot v ukraiyins'kij kamernij muzytsi kintsya XX – pochatku XXI stolittya: vykonavski shkoly ta komponyts'ka tvorychist': dys. ... kand. mystetstvoznavstva [Bassoon in Ukrainian Chamber Music of the Late 20th and Early 21st Centuries: Performance Schools and Compositional Creativity]. : 17.00.03 / Natsional'na muzychna akademiya Ukrayiny imeni P. I. Chaykovs'koho Ministerstva kultury Ukrayiny. Kyiv. 289 s. [in Ukrainian]

7. Astalosh, G. L., Sokolovsky, Y. A. (2023). Postmodern Accents in the Works of Ukrainian Composers

of the Late XX Century. Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala. No. 15(2). Pp. 324–341. URL: <https://doi.org/10.18662/rrem/15.2/736> [in English]

8. Batstone, L. (2023). "Every Kind of Art Began to Flourish": Ukrainian Music in the Modernist Context. Scientific Herald of Tchaikovsky National Music Academy of Ukraine. No. 136. Pp. 49–59. URL: <https://doi.org/10.31318/2522-4190.2023.136.276554> [in English]

9. Burge, D. (1990). Twentieth-Century Piano Music. New York: Schirmer Books. 284 p. [in English]

10. Gartner, K. (2001). The Expansion of Pianism since. Ph.D. thesis. New York: New York University. [in English]

11. Lan, Ping-Ting. (1994). New Resources in Twentieth-Century Piano Music and Richard Wilson's Eclogue: Doctor of Musical Arts dissertation (Performance). Denton: University of North Texas. 89 p. [in English]

12. Shockley, A. (2018). The Contemporary Piano: A Performer and Composer's Guide to Techniques and Resources. Lanham: Rowman & Littlefield Publishers. 268 p. [in English]

13. Kirby, F. E. (1996). A Short History of Keyboard Music. New York: Free Press. 534 p. [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

МА Сіньюй – аспірант кафедри музичного мистецтва і хореографії, Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Наукові інтереси: особливу увагу приділено вивченню впливу сучасних музичних творів на формування художнього сприйняття, зокрема, на розвитку креативності та образного мислення через практику виконання складних фортепіанних композицій. Дослідження методів інтеграції новітніх музичних стилів і технік, таких як серійна, алеаторна та модальна музика, у навчальний процес початкової мистецької освіти. Важливою частиною є вивчення технічних аспектів виконання фортепіанних творів ХХІ століття та їх впливу на розвиток технічних і художніх здібностей учнів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

MA XinYu – postgraduate student of the Department of Musical Arts and Choreography State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K.D. Ushynsky».

Scientific interests: Special attention is devoted to the study of the impact of contemporary musical works on the formation of artistic perception, particularly on the development of creativity and imaginative thinking through the practice of performing complex piano compositions. The research also explores methods for integrating modern musical styles and techniques, such as serial, aleatoric, and modal music, into the curriculum of primary artistic education. An important part of the research focuses on the technical aspects of performing piano works of the 21st century and their influence on the development of students' technical and artistic abilities.

Стаття надійшла до редакції 18.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 25.05.2025 р.